

givning, burde det dog ikke komme til Anvendelse undtagen i saadanne Tilfælde, hvor de, hvilke det extraordinaire Bidrag paalignes, have erklæret sig enige i at udrede et saadant Bidrag paa Grund af den paagældende Foranstaltning's særlige Gavnlighed for dem. Det Lovforslag, hvorom her er Tale, gaaer imidlertid ud paa, til Udførelsen af et extraordinairt Arbejde, at paaligne de Liimfjorden tilgrændsende Egnes Beboere en betydelig Andeel i Omkostningerne, uagtet man herover kun har afættet de vedkommende Amtmænds og Amtsraads, nogle Herredsfogders og de paagældende Kjøbstadscommunalbestyrelser's Erklæringer, og uagtet enkelte af disse Autoriteter, navnlig det ene Amtsraad, har protesteret mod en særlig Paaligning af Udgifter i den omspurgte Anledning, ligesom der fra et andet Amtsraads Side er gjort flere Indsigelser herimod. Der er saaledes under alle Omstændigheder intet Samtykke fra de enkelte Landcommuner, der ved Lovudkastet paalægges Deel i Udgifterne, men man har endog undladt at forlange disse Communer's Erklæringer om, hvorvidt de maatte ansee Foranstaltningen af en saadan Gavnlighed for dem, at de kunde ønske at bidrage dertil paa den i Lovudkastet bestemte Maade. Udkastet gaaer selvfølgelig ud paa at tvinge Beboerne i de Liimfjorden tilgrændsende Egne til at yde extraordinaire Bidrag til Udførelsen af et Arbejde, der er aldeles extraordinairt, hvilket er uden Analogi i Lovgivningens almindelige Bestemmelser og uden Præcedens i de hidtil vedtagne Regler for lignende Anlæg.

Disse Argumenter forekomme vel nu Udvalget at have megen Vægt. Men det ligger i Sagens Natur, at det — saa at sige — vil være en Umulighed at opnåe Enstemmighed i en Sag af den her omhandlede Bestaffenhed, og at en Foranstaltning som den, hvorom her er Tale, altid vil møde Indvendinger fra Enkelte, der formene sig prægraverede, ikke saa meget, fordi de selv skulle udrede et Bidrag, som fordi de antage, at Andre forholdsmæssigen burde udrede Mere. Det maa selvfølgelig her blive Majoritetens Mening, som bør gjøre Udsagnet, og for saa vidt skjønes det ikke, at

Regjeringen vil kunne have at henvende sig til Andre, end Amtsraadene for Landets og Communalbestyrelserne for Kjøbstædernes Vedkommende. At ville indhente Erklæringer fra de enkelte Sogneforstanderskaber, skjønes ikke at ville kunne lede til noget Resultat, ligesom man selv i dette Fald kunde vente Exceptioner fra Sogneenes enkelte Beboere, der med ligesaa megen Ret kunde paastaae, at deres Mening burde tillægges Vægt. Til sidst maa det dog være den lovgivende Magt, der maa komme til at gjøre Udsagnet, hvor forskjellige Meninger staae imod hinanden, og det forekommer Udvalget, at det i nærværende Henseende foreslagte Lovudkast har truffet det Rette. Lægges nu hertil, at det, som ovenfor bemærket, er aldeles utvivlsomt, at den paagældende Foranstaltning er af største Interesse for hele det Liimfjorden tilstødende District, saavel Land som Stad; at det, efter Finantsministerens Tiltringer i Sagen, er utvivlsomt, at det hele Foretagende vil strande, saafremt ikke de, der have særegen Nytte af Foranstaltningen, ogsaa komme til at bidrage extraordinairt dertil; at der i den lange Tid, i hvilken Sagen — som almindeligen bekendt — har været under Forhandling navnlig paa Rigsdagen, ikke til samme er indkommen nogen Protest imod Lovforslaget fra nogensomhelst af de vedkommende Communer, og at der i Folkethinget kun er fremsat Indvendinger fra eet Medlem fra de paagældende Egne, troer undertegnede Udvalg ikke at turde fraraade Udkastets videre Fremme eller dets Ophøielse til Lov. I det Hele holdt Udvalget sig, efter at have gjort sig bekendt med samtlige Sagens Acter, overbeviist om, at, hvis der blev forelagt samtlige Communer Valget imellem, enten aldeles ingen Canal at erholde, eller at erholde en saadan mod et passende Bidrag fra de i Lovudkastet vedtagne Egnes Side, vilde Majoriteten, og om denne kan der jo dog fornødtvis her kun være Spørgsmaal, erklære sig for Lovudkastet.

Om iøvrigt det i Udkastet opstillede Forhold mellem de enkelte Landdistricter er aldeles rigtigt, seer Udvalget sig ikke istand til med Bestemthed at afgjøre. De